

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 34/2010-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. januára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. L. M., Česká republika, zastúpeného advokátkou Mgr. L. B., Česká republika, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 v súvislosti s čl. 4 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 8 CoE 34/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. L. M. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. januára 2010 doručená sťažnosť Ing. L. M., Česká republika (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 v súvislosti s čl. 4 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Krajským súdom v Prešove

(ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 8 CoE 34/2009. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 29. decembra 2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou (ďalej len „okresný súd“) č. k. Er 3159/97-534 z 22. júna 2009 bol zamietnutý návrh na zastavenie exekúcie podaný povinnou O. H. (ďalej len „povinná“) vo veci exekúcie vedenej sťažovateľom ako oprávneným. Následným uznesením krajského súdu sp. zn. 8 CoE 34/2009 z 22. októbra 2009 bolo uznesenie okresného súdu zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 25. novembra 2009. Podľa názoru sťažovateľa zrušujúcim uznesením krajského súdu, proti ktorému nie je prípustné dovolanie, došlo k porušeniu označených práv podľa listiny a dohovoru. Krajský súd vychádzal z celkom nesprávnych skutkových zistení, ktoré sú navyše účelovo menené tak, aby umožňovali dospieť k prijatému záveru. K zrušeniu uznesenia okresného súdu došlo bez toho, aby bol na to čo len jediný právne relevantný dôvod vyplývajúci z ustanovenia § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Krajský súd účelovo nezistil skutkový stav veci, exekučný titul je totiž naďalej vykonateľný, nikdy a nikým nebol zrušený a zastavenie exekúcie by bolo nezákonné.

Sťažovateľ navrhol vydať nález, ktorým by ústavný súd zrušil uznesenie krajského súdu sp. zn. 8 CoE 34/2009 z 22. októbra 2009 a vec vrátil na ďalšie konanie.

Z uznesenia krajského súdu sp. zn. 8 CoE 34/2009 z 22. októbra 2009, ktorý si ústavný súd krátkou cestou zadovážil, vyplýva, že ním bolo zrušené uznesenie okresného súdu č. k. Er 3159/97-534 z 22. júna 2009 a vec vrátená na ďalšie konanie. Podľa názoru krajského súdu, ak okresný súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol, rozhodol predčasne. Bude potrebné, aby si okresný súd zadovážil celý spisový materiál na to, aby mohol prijať jasné závery o rozhodujúcich otázkach (najmä v súvislosti s tým, či platobný rozkaz, ktorý je exekučným titulom, možno považovať za právoplatný).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie

svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa názoru ústavného súdu nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov. V danom prípade z ďalej uvedených dôvodov právomoc poskytnúť ochranu označeným základným právam sťažovateľa vyplývajúcim z listiny a dohovoru prináleží všeobecným súdom (t. č. okresnému súdu), čím je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Predmetom konania pred všeobecnými súdmi je rozhodnutie o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie. Okresný súd nepovažoval návrh za dôvodný a zamietol ho, avšak krajský súd považuje toto rozhodnutie za predčasné a je toho názoru, že je potrebné dokazovanie doplniť.

Možno urobiť predbežný záver, že exekúcia vedená sťažovateľom ako oprávneným naďalej pokračuje. K jej zastaveniu, ale ani k jej odkladu nedošlo a je stále otvorená otázka, ako bude po doplnení dokazovania o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie rozhodnuté. Krajský súd v tomto smere žiadny meritórny právny názor nevyslovil.

Sťažovateľovi nič nebráni v tom, aby v ďalšom konaní vedenom okresným súdom (ako aj v prípadnom ďalšom odvolacom konaní vedenom krajským súdom) uplatňoval všetky tie námietky, ktoré v sťažnosti uviedol. V danom štádiu konania je v právomoci všeobecných súdov tieto sťažovateľove námietky posudzovať.

Ústavný súd nad rámec uvedeného považuje za potrebné poukázať na to, že hoci sťažovateľ je právne zastúpený advokátkou zapísanou v zozname advokátov Českej advokátskej komory, vykazuje podaná sťažnosť viaceré nedostatky. Návrh požadovaného nálezu (petit) neobsahuje všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 56 zákona o ústavnom súde, keďže sa v ňom neuvádza, porušenie akých základných práv žiada sťažovateľ vysloviť. Iba z textu sťažnosti si bolo možné utvoriť obraz o tom, ktoré ustanovenia listiny a dohovoru sťažovateľ namieta, pričom rozsah týchto ustanovení je odlišne uvedený v záhlaví sťažnosti a v ďalšom texte sťažnosti. Navyše sťažovateľ spomína aj čl. 90 ústavy, avšak má zrejme na mysli Ústavu Českej republiky. V rozpore s ustanovením § 50 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde advokátka nepredložila napadnuté uznesenie krajského súdu sp. zn. 8 CoE 34/2009 z 22. októbra 2009. Ďalej treba uviesť, že advokátka, ktorá nie je zapísaná v zozname euroadvokátov Slovenskej advokátskej komory, môže sťažovateľa zastupovať v konaní pred ústavným súdom iba v postavení hostujúceho euroadvokáta v zmysle § 31 a nasl. zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“). Pritom hostujúci euroadvokát je pri zastupovaní účastníka konania v konaní pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci a obhajobe obvineného v trestnom konaní povinný spolupracovať s advokátom zapísaným do zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory („spolupracujúci advokát“). Inak nie je oprávnený účastníka konania zastupovať

ako advokát. Vzájomnú spoluprácu si advokáti upravujú písomnou zmluvou (§ 32 zákona o advokácii). Osobu spolupracujúceho advokáta ústavnému súdu neoznámila.

Vzhľadom na to, že ústavný súd dospel k záveru o nedostatku svojej právomoci konať o merite sťažnosti, nepovažoval ani za potrebné trvať na odstránení už uvedených nedostatkov.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2010